किंचआस्तांतावद्गोपीनांभाग्यं ममत्वेतावत्प्रार्थ्यमित्याह आसामिति गोपीनांचरणरेणुभाजांगुल्मादीनांमध्येयत्किमप्यहंस्यामित्याशंसा कथं भूतानांयाइत्यादि आर्याणांमार्गंधर्मंचहित्वा ॥ ६२ ॥ पुनस्ताएवविशिनष्टियावाइति योगेश्वरैरप्यात्मन्येवार्चितंस्तनेषुन्यस्तं परिरभ्यतापंजहुरिति ॥ ६३ ॥ एवंमहत्त्वंप्रतिपाद्यनमस्करोतिवंदइति ॥ ६४ ॥ अनुज्ञाप्यअनुज्ञांयाचित्वा आमंत्र्यपृष्ट्वा ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ नःअस्माकंमनसोवृत्तयः कृ

आसामहोचरणरेणुजुषामहंस्यांवृंदावनेकिमपिगुल्मलतौषधीनाम् ॥ यादुस्त्यजंस्वजनमार्यपथंचहित्वा भेजुर्मुकुंदपदवींश्रुतिभिर्विमृग्याम् ॥ ६२ ॥ यावैश्रियाऽर्चितमजादिभिराप्तकामैर्योगेश्वरैरपियदात्मनिरासगोष्ठ्याम् ॥ कृष्णस्यतद्भगवतश्चरणारविंदंन्यस्तंस्तनेषुविजहुःपरिरभ्यतापम् ॥ ६३ ॥ वंदेनंदव्रजस्त्रीणांपादरेणुमभीक्ष्णशः ॥ यासांहरिकथोद्गीतंपुनातिभुवनत्रयम् ॥ ६४ ॥ श्रीशुकउवाच अथगोपीरनुज्ञाप्ययशोदांनंदमेवच ॥ गोपानामंत्र्यदाशार्होयास्यन्नारुरुहेरथम् ॥ ६५ ॥ तन्निर्गतंसमासाद्यनानोपायनपाणयः ॥ नंदादयोऽनुरागेणप्रावोचन्नश्रुलोचनाः ॥ ६६ ॥ मनसोवृत्तयोनःस्युःकृष्णपादांबुजाश्रयाः ॥ वाचोऽभिधायिनीर्नाम्नांकायस्तत्प्रव्हणादिषु ॥ ६७ ॥ कर्मभिर्भ्राम्यमाणानांयत्रक्वापीश्वरेच्छया ॥ मंगलाचरितैर्दानैर्मतिर्नःकृष्णईश्वरे ॥ ६८ ॥ एवंसभाजितोगोपैःकृष्णभक्त्यानराधिप ॥ उद्धवःपुनरागच्छन्मथुरांकृष्णपालिताम् ॥ ६९ ॥ कृष्णायप्रणिपत्याहभक्त्युद्रेकंव्रजौकसाम् ॥ वसुदेवायरामायराज्ञेचोपायनान्यदात् ॥ ७० ॥ इ० भा० द० उद्धवप्रतियानेसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच अथविज्ञायभगवान्सर्वात्मासर्वदर्शनः ॥ सैरंध्र्याःकामतप्तायाःप्रियमिच्छन्गृहंययौ ॥ १ ॥

ष्णपादांबुजाश्रयाःस्युः अभिधायिनीःअभिधायिन्यः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ कृष्णादिभ्योभक्त्युद्रेकमाह उपायनानिचादादिति ॥ ७० ॥ इतिदशमेटीकायांसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७ ॥ अष्टचत्वारिंशकेथकृष्णःकुब्जामरीरमत् अक्रूरस्यगृहंगत्वातंगजाव्हयमादिशत् १ सैरंध्रीकाममापूर्यपूरयित्वामनोरथान् अक्रूरस्यततःकृष्णस्तेनपार्थानसांत्वयत् २ ॥ १ ॥